

Относно: Данъчно третиране на разходи за работни обеда и вечери, давани от търговски представител

В дирекция ОДОП постъпи Ваше писмено запитване с вх. № от 25.11.2016 г.

В писмото е посочено следното:

„.....“ ООД е медицинска лаборатория по микробиология и паразитология. Извършва клинично-микробиологични и паразитологични изследвания на всички биологични материали. В дружеството е назначено лице по трудов договор на длъжност търговски представител.

Търговският представител извършва дейности за популяризиране на микробиологичната лаборатория сред общо-практикуващите лекари и лекарите специалисти, предписващи медицински изследвания. За тази цел търговският представител организира работни срещи обеда и вечери с лекарите, на които представя изследванията, които извършва лабораторията, начините на вземане на биологичен материал и транспортирането му.

Въпросът, който е поставен е: Разходите за посочените обеда и вечери данъчно признат разход ли са и подлежат ли на облагане с данък върху разходите по чл. 204 от ЗКПО?

В отговор на поставения от Вас въпрос, съобразявайки се с относимата нормативна уредба, изразявам следното принципно становище:

Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ с разпоредбата на чл. 204, ал. 1, т. 1, регламентира че с данък върху разходите се облагат документално обосноващите представителни разходи, свързани с дейността, но не дава определение на понятието представителни разходи.

Съгласно чл. 46 от Закона за нормативните актове, разпоредбите на нормативните актове се прилагат според точния им смисъл, а ако са неясни, се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България. Когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. Ако такива разпоредби липсват, отношенията се уреждат съобразно основните начала на правото на Република България.

При липса на определение за представителни разходи в ЗКПО за данъчни цели се приема определението дадено с разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от Правилника за приложение на ЗДДС /ППЗДДС/. Съгласно посочената разпоредба към разходите, извършени за представителни и развлекателни цели, се причисляват: разходи за посрещане, престой и изпращане на гости и делегации; разходи за ношувки; консумация на храна и напитки; организиране на делови срещи; тържества, развлекателни мероприятия, екскурзии. В следващата ал. 2 на чл. 62 от ППЗДДС е посочено, че когато така изброените разходи са отчетени във връзка с организиране на симпозиуми, конгреси, конференции и други подобни мероприятия, които са пряко свързани с представяне или тестване на предлаганите от лицето стоки или услуги в рамките на независимата му икономическа дейност, то тези разходи се изключват от категорията на представителните разходи.

Видно от посочените законови норми могат да бъдат изведени следните условия, чието изпълнение определя разходите за представителни цели за данъчно признати:

- документална обоснованост на разходите;

- разходи, извършени в рамките и във връзка с осъществяваната от дружеството обичайна стопанска дейност.

В запитването е посочено, че търговският представител организира работни обеда и вечери, на които представя дейността на дружеството, но не е пояснено какви документи се създават във връзка с тези събития и други обстоятелства.

Приемайки, че работните обеда и вечери, които се осъществяват от дружеството са свързани с дейността и това може документално да се докаже с различни документи /създадени във връзка с организацията и провеждането на събитията - покани, програми, уведомления и други/ освен издадени фактури, би могло да се приеме, че са налице представителни разходи, които са пряко свързани с предмета на дейност и разходите са признати за данъчни цели. Тези разходи подлежат на облагане с данък върху разходите.

Съгласно чл. 211 от ЗКПО данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, ал. 1, т. 1 са начислените разходи за календарната година.

На основание чл. 217 от закона данъкът върху разходите се декларира с годишната данъчна декларация, подавана от данъчно задълженото лице. Данъкът върху разходите се внася до 31 март на следващата година.

Освен посоченото до тук, следва да се има предвид съдържанието на определението дадено с § 1, т. 33 от допълнителните разпоредби на ЗКПО. Съгласно текста "разходи за реклама" са разходите за популяризиране на стоки и услуги, включително подаръци, които носят търговското наименование или търговската марка на данъчно задълженото лице, в рамките на обичайното за извършваната от лицето дейност. Когато се извършват мероприятия, които отговарят на изискванията на определението за реклама и са документално доказани по реда на ЗКПО, те са счетоводни разходи, които са признати за целите на ЗКПО.

Съгласно чл. 10, ал. 1 и ал. 2 от ЗКПО разходите са документално обосновани, когато са налице първични счетоводни документи по смисъла на Закона за счетоводството /ЗСч/, отразяващи вярно стопанската операция. Счетоводните разходи се признават за данъчни цели и когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по ЗСч, при условие че за липсващата информация са налице документи, които я удостоверяват.

Освен тази принципна постановка относно документалната обоснованост на счетоводните разходи за целите на данъчното облагане, законодателят е предвидил специален текст относим към документирането на представителните разходи, а именно чл. 10, ал. 6 от ЗКПО. Съгласно посочената норма документална обоснованост за разходите по чл. 204, ал. 1, т. 1, обложени с данък върху разходите, е налице и когато те са документираны само с фискална касова бележка от фискално устройство или с касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност.